

Det store teet

fjætt på flaten
består av tre selvstø-
dige ornamenter.
Belt sammen er
malt med beundlig
strek på lys grunn.
I det væsentligste er
altså farven brukt
på samme måte
på rundtstilte
sunn på sengetilene,
tegninger går først og
fremst ut på å under-
støtte og utfylle tre
spørrens verk, men
der hvor flaten danner
større sammenheng-
ende partier er også
innlagt selvstødige
figurer, dels rene
ornamentale dels
med magisk betydt
ring.

I tilslutning til
det ovenfor anførte
skal nevnes at av
Sketches tegning av
17-9-04 ses det at
det på overflaten
har vært en malt
bord. Likeledes ses
spor av et eiendomme-
lig båndornament
hunder året. De
fleste malte orna-
menter har dog vært
anbragt på flaten
sindstilte del. Her ses
øverst et hurs hvis
armen forbindes
ved en sirkel. Tilvenste
for dette ornament

ses et menneske med
kraftige brede barter
og fipstygge av en form
som minner om
mændene på vognens
første butcher:

Under rakkettappens
endeparti ses en spiral
som avsluttes i et
armehode. Midt på
flaten ses rester av
et dyrearrangement
(?) som dog nu
ikke kan nærmere
bestemmes. Langs den
ene kant er pårrat
en bord av spisse tanger,
nederst er anbragt en
falk meander og langs
den annen langs side
en bord av denne
form

Desuten såes rester
av flere andre arramen-
ter som var helt
ubestemmelige. Et alle
disse arrangementer er
nu forsvundne

Om betydningen av
disse tegn utfører
Ghetely følgende i

Osebergfundet I s 326:
"Men dyrebodene har
nok hatt en annen
menning enn bare
å være til pynt. De
har skullet strekke
av de magter og holde
dem borte fra teltene.
At dyrebodene har hatt
en hensikt i den rett-
ning, markeres tydelig

Det store telt

ved endel merker og tegn
samm er smalt på
tappen av vindskjerm
Chaluzen danner
dels rent ornamentale
linjer og dels figurer
med selvstendig betydning.
På en av vind-
skjermene finnes samlet
de tre tegn; korset,
en opprullet arm og
et mandehode med
spisst øyeg og lange
lårter fig 28. Den
første nevnte grup-
pen tyktes i samme
kambinasjon på
mynter fra Dorestad
samm er omtrent
samtidige med Oseby-
fundet, armen og
mandehodet forekom-
mer plastisk utført
i ett sett samm men-
hørende hergesmykker
av bronse samm er
funnet i en vikinge-
grav i Fjardene (Surtaf-
sari: Norges Oldtid fig
522). En opprullet arm
av gull, innrettet som
hergesmykke, har vi i
det store gullfundet
fra Horn på Eker samm
også er fra 9 årh. (Rygh:
Norges Oldtid fig 690)
Der kan ikke være
tvil om at korset,
armen og mandehode
har vært hellige
tegn med magisk
beskyttende kraft.

De tre sammenflettede
 triangler kommer
 igjen på tidlige norske
 mynter fra middelal-
 deren (Schive: Norske
 Mynter tabel II). Det må
 også være et gammelt
 magisk tegn.

Tegnene på vindskie-
 rel er sat der til beskyt-
 telse for dem som
 var i teltet på samme
 måte som når folk i
 senere tider måtte høre
 på stuedøren. Betydning-
 en av de utskjærne
 dyrehoder kan belyses
 ved sammenligning
 med dragehoderne på
 stuberne. Det var også
 dekorative hoder og der
 blev lagt velat på i
 gi dem et praktfullt
 utstyr til pryde for
 skibet. Men at de i
 gammel tid også
 hadde en annen
 mening, vet vi av en
 hedensk lovbestem-
 melse som omtales
 i Landnámna: at de
 skal ta brotet av før
 de får land i sigte, og
 ikke seile mot land
 med gapende hode, og
 landvittene sprem-
 mes (Falk s 39). Hodene
 på vindskiere har
 nok hat samme kraft
 og vi har her ved teltene
 det trekk som sikkert
 er lånt fra samtidig

Det store telt

Det store telt

arkitektur. Stenarbejdet
nes gavlboder som
er et særlig mærkt
træk i bygning-
kunstens har endda
bevaret sig i middel-
alderen bevaret den
form de har lært
fra dycearrammente-
ne i vikingetiden.

Dette bode er højt
i alder i 4 timer,
men ser ikke ud
til å være omvurt.

Pindski 323m. +
bode 341

1904 no 323m
+ bode 341

1904 no 323m i kasse i
Osebergsmagasinet
323m - Bygdøj

Pindski av ask som
ifølge Theteligs op-
målings-tegning av
17/9-04 var 4,70 m.
lang (høi medregnet
træst) og ca 18 cm bred
Efter de bevarede
fragmenter fra
bøden nu har
måles til 14,50 m, men
da rundstuen ser
ud til å være højet
meget er det på teg-
ningen angivne
bredemål ikke
urimelig. Tykkelsen
ser har vært 3 cm
(Denne rundstue er
10 cm. høiere enn
dens parstykke 321/2)
Rundstuen forelig-
ger nu i ca 46 frag-

Det store telt

menter og er aldeles
 ubelagt så at den ikke
 kan sammenrettes
 etv Sheteligs opmålings-
 tegning av 17904 ses det
 at derre vindsti har
 ett rundt hull i øvre
 ende ca 47cm under
 dyrehodets øvre ende.
 Dette hull har vært
 ca 6cm i diameter
 og i dette har teltets
 snørsås 3/3c vært
 innstappet. Og så i
 nedre ende er det ett
 hull som er anbragt
 10cm over vindstiens
 underkant. Det er ca
 6-7cm i diameter
 og i dette har lang-
 stakken 3/5e vært
 innstappet. etv op-
 målings-tegningen
 og de levante fing-
 ermenter ses det at
 det ca 50cm over
 vindstiens nedre
 ende har vært
 anbragt et lite rundt
 hull nær den ene
 kant.

Vindstiens nedre
 ende har vært tvært
 avskåret i rett linje.
 Vindstien er fukt
 i alun og smurt
 med lipolje.

Vindsti hudet 341
 er likeledes av ask
 og er nå sammen-
 sat av ca 12 brūdstykk
 her. Formen er i

1904 no 341 - hude
 346

1904 no 341 Veggskapi
 Osebergsalen

Det store telt

hovedsaken den samme
 som tyennes fra fore-
 gående no. Hødet er
 strakt rett frem
 i fortsettelse av skien
 Det avsluttes åverst
 i ett åpent gap
 med særlig stor
 overhovre og mindre
 underhovre. Skjæften
 er nok så smal
 og uten tenner og
 tunge. Et stykke
 av tyvenes ytter-
 ste del er avbrutt
 og mangler.

Skjævene og janner
 er pydet i breder
 av del kanturling.
 Både overhovrene
 og over skjæften
 har äiet sin plass.
 Det er cirkebrunt
 og færrbragt ved
 bredstyring av en
 enkel nok så dypt
 kanturling. Både
 äiet er utskåret ett
 skjælfornet äre som
 delvis er skåret i
 fritt gjennombrutt
 relieff. Selve äre-
 bristen markeres
 ved en dypt ned-
 skåret skuret
 gure. Både til av-
 sluttes hødet i en
 lang rakkstap
 safr delvis ler
 skåret ut i fritt
 relieff og delvis bare
 i selve vindstien.

Den er lagt i en løkke
om dyrets hals. Den
nedre (bakre) ende er
sluttet i en lunt
spiss, som er anbragt
på samme sted hvor
tungen afsted er an-
bragt på sergetilene
Klappetappen er prydet
med et dybt rød-
skåret bredt-linje
og dens nederste (bakre)
og øvre ende er for-
tæn med denne og
prydet med en dybt
rødskåret kantur-
linje.

Dette vindstrik er
anslått på flere steder
i bredsideens areal
men er ellers nogen-
lunde fullstændig be-
vart. Baksiden er
glatt og har vendt
innover, mens
den dekorerte side
har vendt utover.

Dette vindstrik er
frosset i alun og smurt
med linolje og smaltke.

Vindstri 327g + hode
346.

Vindstri av alu
som ifølge Theteligs
opmålings-tegning
er 17/8-04 var 4,70 m.
lang (heri medregnet
trådet) og ca 8 cm bred.
(Denne vindstri er
således 10 cm kortere

Det store telt

1904 no 327g + hode
346.

1904 no 327g i hode
Osebergsmagasinet.

Rydding 55

Det store telt

enn dens nærstykke
se 314d). Efter de
bevarede fragmenter
kan brækkens måles
til 16 cm. men da
vindstien ser ud til
å være brøket meget
det på tegningen angivte
bredde må ikke urime-
lig. Tyktublen har
vært 2,5 - 3 cm.

Selve vindstien
foreligger nu i ca
53 fragmenter, her til
kan man hvide. Den
er aldeles smust så
at den ikke kan
sammensættes.

Der Sheteligs opmål-
ingstegning ses
det at denne vind-
sti har haft et runde
hull i nedre ende
ca 11 cm. over under-
kanten, og dette hull
har vært ca 7 cm. i
diameter. Dette hull
ser efter opmålings-
tegningen ud som om
det til å ha vært ut-
styrt enten med
et litet parraglet tre-
stykke eller et litet
beslag av samme
art som er beskrevet
ved 321k, men da
dette beslag bare fore-
ligger i tegning og ikke
er beskrevet præget
steds, kan det ikke
betragtes som sikkert
at det har eksisteret.

Det store telt

Ydet runde hull i vind-
skjær har længstødder
3/5 e vært innrappet
Ydrene ende 51cm under
dyrekabets Øverste spiss
der vindskjær utstyrt
med et rundt hull,
samm er 7cm i diameter.

Ydette hull har møns-
sen 3/3c vært inn-
rappet. Der opmålings-
tinger og de levante
rester ses det at denne
vindskjær langs den
ene kant har vært
utstyrt med fire små
huller, antagelig til
feste for teltstørene.

Det er her av disse huller
sitter 59cm over
nedre ende, det neste
40cm overfor dette, det
neste 40cm overfor
det og endelig ett avbrunt
hull på vindskjær
nærlig 2,35 m. fra
dens nedre ende.

Vindskjærens nedre ende
har vært tvert avskåret
i rett linje.

De tre vindskjæren er
bort i alun og smurt
med lerolje.

Vindskjæret 346 er
likeledes av ask og er
nu sammensatt av
ca 3-6 brudstykker.

Formen er i hoved-
sak den samme som
spennes fra foregående
no. Hullet er styrt
rett frem i fort-

1904 no 346 i veggskapi
Osebergsalen